ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,, ΠΑΤΡΩΝ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

1. Εἰς ἀπάντησιν δημοσιεύματος εἰς φύλλον τῆς 27—6—66 τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος ὑπό τόν τίτλον «ΛΕΜΒΟΥΧΙΣΜΟΙ» ἔχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ὅτι ἐδόθησαν ἐντολαί εἰς τά ἐκτελοῦντα ἐξωτερικήν Ὑπηρεσίαν ὅρ γανά μας διά τήν ἀδιάλειπτον παρακολούθησιν καὶ σύλληψιν παντός παρεκτρεπομένου ἤ θω μολόχου. Πρός τόν σκοπόν τοῦ τον ὠρίσθη καὶ περιφερόμενος σκοπός κατά μῆκος τοῦ προβλῆτος Ἁγίου Νικαλάου.

2. Ὡς πρός τό ἕτερον δημοσίευμα, τό ἀφορῶν τήν καθαριότητα τοῦ λιμένος, ἐζητήσαμεν ἤδη δι' ἐγγράφου μας ἀπό τό ἐνταῦθα Λιμενικόν Ταμεῖον ὅπως μεριμνήσῃ διά τήν ἀνελλιπῆ καθαριότητα καί τοῦ θαλασσίου χώρου τοῦ λιμένος.

Σημειωτέον ὅτι τά ἐνίοτε ἐπιπλέοντα εἰς τάς θαλασσίας λεκάνας μικροαντικείμενα (π.χ. ξύλα, ἔλαια, πετρέλαια κτλ.) δέν προέρχονται κατά κανόνα ἐξ ἀπορρίψεως τούτων ἐκ τῶν πλοίων, ἀλλά ἐκ τῶν ὀχετῶν τῆς πόλεως οἵτινες ἐκβάλωσι εἰς τόν λιμένα ἤ ἐκ τῶν θαλασσίων ρευμάτων, ἀτινα τά παρασύρουν ἐκ τῶν πέριξ περιοχῶν.

Ὁ Κεντρικός Λιμενάρχης
Πλωτάρχης (Λ.Σ.)
Ι. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Καταχωρήσατε παρακαλοῦμεν εἰς τήν ἔγκριτον ὑμῶν Ἐφημερίδα τά κάτωθι ἀπευθυνόμενα πρός τόν κ. Ἄρην Παπανδρέου:

Δέν εἶναι δύο ὡς ὑποστηρίζετε τά παραδοθέντα ὑπό τῶν Παπικῶν Λειψανα ἀλλά τρία. 1) Ἡ ὡς Κάρα τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου παραδοθεῖσα ἐν Πάτραις. 2) Ἡ ὡς Κάρα τοῦ Ἀποστόλου Τίτου παραδοθεισα εἰς Κρήτην. καὶ 3) Τό ὡς Σκήνωμα τοῦ Ἁγ. Σάββα παραδοθεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐπειδή μᾶς καλεῖτε να ἀπαντήσωμε ἐάν ἀμφιβάλλωμεν διά την γνησιότητα τῆς φερούσης το ὄνομα τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου παραδοθείσης Κάρας ἀπαντῶμεν ἀνενδοιάστως. Ἀρνησιν δέν ἀντιτάσσομεν, ἀλλά τήν ἀμφιβολίαν μας τήν ἐμπνέουν αὐτοί οὗτοι οἱ Παπικοί. 1) Διότι ὑπῆρξαν οἱ ἅρπαγες τοῦ Πνευματικοῦ καὶ ὑλικου θησαυροῦ τοῦ Βυζαντίου διά τῶν ἐπιδρομῶν τῶν Σταυροφόρων 2) Διότι ὅσοι γνωρίζουν Ἐκκλησιαστικήν καί Ἑλληνικήν Ἱστορίαν δέν ἀγνοοῦν ὅτι ὁ Παπισμός ἦτο καί εἶναι ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρός τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀφ' ἧς στιγμῆς προεκρίθη τό Βυζάντιον ὡς πρωτεύουσα τῆς τότε Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. 3) Διότι ὡς μοναδικόν σκοπόν τῆς ἀποδόσεως τῶν φερομένων ὡς Ἁγίων Λειψάνων ἔχει τήν ὑποδούλωσιν τῆς ὀρθοδοξίας καί ἐν συνεχείᾳ καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τόν Παπισμόν. 4) Διότι εἰς ἐφημερίδα τῆς Φλωρεντίας ὅπου ἐδημοσιεύθη στατιστική τῶν ὑπαρχόντων ἐν Ἰταλίᾳ ἁγίων Λειψάνων ἀναφέρεται ὅτι ὑπάρχουν ἅγιοι μὲ 6 κεφαλάς, 5 σώματα καί δέκα ἑπτά βραχίονες. 5) Διότι μᾶς παρέδωσαν ἕνα ἄγαλμα παριστάνον κεφαλήν, ὡς γνωστόν δὲ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀπαγορεύεται ρητῶς ἡ προσκύνησις. (Βλέπε προλεγόμενα Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου). Τό ἄγαλμα δὲ πού μᾶς παρέδωσαν ὡς ἐξάγεται ἐφ' ὅσον μέχρι σήμερον μετά διετίαν ἀπό τήν παράδοσίν του δέν ἠνοίχθη, οὔτε ἀντικατεστάθη δι' ἄλλης λειψανοθήκης ἐπί τό ὀρθοδοξότερον ὡς εἶχε δηλωθῆ εἰς τάς ἀρχάς τῆς παραλαβῆς τούτου. Μάλιστα δὲ εἴχομεν πληροφορηθῆ τότε ὅτι ἐνηργήθη ἀνάκρανος διά τήν συγκέντρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ χρημάτων (ὡς νά μή εἶχε χρήματα ὁ Ναός τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου. Παρά ταῦτα οὐδέν ἐγένετο καί παραμένει ὡς ἔχει. Ἐξάγεται λοιπόν μήπως τό συμπέρασμα ὅτι ἐδόθη ὑπό τόν ὅρον νά παραμείνῃ ὡς ἔχει, διά νά προσκυνοῦν οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί παρά τήν θέλησίν των τό Παπικόν Ἄγαλμα;

6) Δέν εἴμεθα μόνοι ἡμεῖς οἱ γράψαντες περί ἀμφιβόλου γνησιότητος τῶν παραδιδομένων ὑπό τῶν Παπικῶν Λειψάνων. Ὁ συντηρητικός καί οὐχί φανατικός καθηγητής κύρ. Τωμαδάκης ἔγραψεν εἰς τόν Ἀθηναϊκόν τύπον ἀρκετά περί τούτου. Ἐπίσης ὁ Πανελληνίου φήμης Ἱεροκήρυξ Μητροπόλεως Ἀθηνῶν Αὐγουστῖνος Καντιώτης εἰς ἀνοικτήν ἐπιστολήν του πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος δημοσιευομένην εἰς τήν ἐφημερίδα (Τύπος Ἑλληνικός Ὀρθόδοξος) μηνός Ἰουνίου 1966 γράφει σύν τοῖς ἄλλοις, καί τά ἀκόλουθα. «Εἶναι γεγονός ὅτι, ἐκτός τῶν γνησίων Λειψάνων τά ὁποῖα πᾶς ὀρθόδοξος, ἐπόμενος τῇ Γραφῇ καί τῇ Παραδόσει, τιμᾷ δεόντως, πλῆθος ψευδῶν λειψάνων κατέκλισε τήν Δύσιν, ὡς δύναται τις εὐκόλως ν' ἀποδείξῃ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κάρα, αἱ χεῖρες ἤ ἄλλο μέλος τοῦ σώματος ἑνός Ἁγίου φέρονται ὡς ὑπάρχοντα εἰς πολλά μέρη, ὥστε ἐάν ἐπί τῇ βάσει τῶν φερομένων ὡς Ἱερῶν Λειψάνων ἤθελε τις ν' ἀνασυνθέσῃ τό σῶμα ἑνός Ἁγίου πολλοί τῶν Ἁγίων θά ἐπαρουσιάζοντο ὄχι μέ μίαν κεφαλήν καί δύο χεῖρας καί πόδας, ἀλλά μέ πολλάς Κεφαλάς πολλάς χεῖρας καί πόδας, παριστῶντες ἑκατόγχειρας καί πολύποδας. Καί παρακατιών.

«Ἐκ τοῦ βάθους τῶν θησαυροφυλακίων τοῦ Βατικανοῦ εἰς τά ὁποῖα γνήσια λείψανα εἶναι ἀνάμικτα μέ πλῆθος ψευδῶν λειψάνων, ὁ Πάπας ἐξάγει λείψανα καί καλεῖ τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διά τήν παραλαβήν τούτων» Καί συνεχίζει κατωτέρω «Εἶναι σύμφωνον μέ τό Πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου ἤ ἄνευ ἐλέγχου ἀποδοχή λειψάνων γνησίων; Ποῖος μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι τά ὑπό τοῦ Πάπα προσφερόμενα λείψανα εἶναι γνήσια;

Μετά τιμῆς
Διά τήν Ὀρθόδοξον Χριστιανικήν Ἕνωσιν Πατρῶν.
Ὁ Πρόεδρος
Π. Λ. ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΔΥΟ ΔΗΜΟΥΣ

Ἀξιότιμε κ. Δ)ντά, Παρακαλῶ διά τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ὅποιως θελήση μέ ἐνδιαφέρον νά μελετήση τάς ἀνάγκας καί τήν ζωήν τῶν κατοίκων τῆς Ἄνω πόλεως, ὡς καί τῶν περί αὐτήν προαστίων της Βουντένης, Ἀρόης, Ἐγλυκάδος, Γηροκομείου, Μπεγουλάκι, Λάγγουρα, Περιβόλα κλπ. ἀσφαλῶς θά ὁδηγηθῇ εἰς τήν σκέψιν ὅτι πρέπει ἐνδιαφερόμενοι καί ἁρμόδιοι νά ἐξεύρουν κάποιον τρόπον θεραπείας τούτων. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι τρόπος θεραπείας ὅλων τῶν ἀναγκῶν των εἶναι ἡ σύστασις ἰδίου των Δήμου, ἰδίας των τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, χωριστῆς ἀπό τήν Κάτω πόλιν, ἡ ὁποία οὕτω, θά ἀπαλλαγῆ ἀπό τήν εὐθύνην τῆς φροντίδος της διά τάς μεγάλας ἀνάγκας τῆς Ἄνω πόλεως, καί τῶν προαστίων της, εἰς τάς ὁποίας ἀνάγκας των ἀπεδείχθη ὅτι δύσκολα ὁ Δῆμος Πατρέων ἀνταποκρίνεται, ἐφ' ὅσον οὐδέ τῆς Κάτω πόλεως δέν θεραπεύει τάς ἀνάγκας.

Μεταπολεμικῶς, ἄλλως τε, καί ἄλλοι Δῆμοι ἐδιχάσθησαν καί προήχθησαν. Δι' αὐτό οἱ πολυπληθεῖς κάτοικοι τῆς Ἄνω πόλεως καί προαστίων ζητοῦν σήμερον ἰδίαν ἐξέλιξιν ζωῆς οἰκονομικῆς, πνευματικῆς καλλιτεχνικῆς, ὡς καί κίνησιν κοσμικήν, πού ἄλλα αὐτά θεωροῦνται πολύτιμος ἀνθρωπίνη κατάκτησις. διότ χαρακτηρίζουν μίαν ἄνετον ζωήν καί δράσιν μιᾶς πόλεως. Δυστυχῶς δέν τα ἔχει. ἀλλά φωτίζεται, ἡ Ἄνω Πόλις, ἀπό την Κ. Πόλιν, εἰς τήν ὁποίαν ἔχει τελείως ὑποταχθῆ. Ἐξέχοντες τῆς Ἄνω πόλεως ἐπιστήμονες, καλλιτέχναι κλπ. δέν προσφέρουν τά φῶτά των εἰς τήν Ἄνω πόλιν, ἀλλά εἰς τήν Κ. Πόλιν καί διά τῶν ἐφημερίδων της εἰς τήν Ἄνω πόλιν, εἰς τήν ὁποίαν οὐδέ τό κράτος ἐμφανίζεται. Τοῦτο εἶναι ἐγκατεστημένον εἰς τήν Κ.πόλιν, ὡς τό Διαστήριον Ἐφορία, τά Ταμεῖα, Ταχ)μεῖα, ΟΤΕ, Σχολεῖα, ἡμερήσιά καί νυκτερινά καί ἰδιωτικά κ.λ.π., ὥστε ὅλη ἡ Ἄνω πόλις νά κατέρχεται καί νά δίημερεύῃ εἰς τήν Κ. πόλιν διά τάς ποικίλας της ἀνάγκας.

Τό αὐτό συμβαίνει καί μέ τήν κοσμικήν κίνησιν τῶν κατοίκων τῆς Ἄνω πόλεως. Εἶναι καί αὐτή ἀνύπαρκτος καί καταφεύγουν οἱ Ἀνωπολῖται εἰς τά κέντρα, τά θέατρα, κινηματογράφους, δι' ὁμιλίας, διαλέξεις κ.λ.π. εἰς τήν Κ. πόλιν ὅπου τά πάντα ἔχουν συγκεντρωθῆ, εἰς σημεῖον, ὥστε νά ὑποφέρουν ἀπό τήν ἔλλειψιν τούτων καί αὐταί αἱ συνοικίαι τῆς Κ. πόλεως.

Τό αὐτό συμβαίνει καί εἰς τήν ἀνάγκην Πρώτων βοηθῶν, ἰατρῶν, φαρμακείων, κλινικῶν κ.λ.π. Τό αὐτό συμβαίνει καί ὡς πρός τήν ἐμπορικήν γενικῶς κίνησιν τῆς Ἄνω πόλεως, πού ὑστερεῖ τῶν καταστημάτων παντός εἴδους, ὁ δέ ἀγοράζων νομίζει ὅτι ἀγοράζει εἴδη κατωτέρας ποιότητος ἐκείνων, πού πωλεῖ ἡ Κ. πόλις!.

Καί αὐτά ἀκόμη τά κουρεῖα τά μανάβικα τῆς Κ. πόλεως θεωροῦνται περισσότερον πολιτισμένα τῶν τῆς Ἄνω πόλεως. Δικηγορικά γραφεῖα, πολιτικά, μεσιτικά, κ.λ.π., γραφεῖα εἶναι ἀνύπαρκτα εἰς τήν Ἄνω πόλιν, ἡ δέ Κ. πόλις οὐδέ νέα ταξί ἐπιτρέπει εἰς τήν Ἄνω πόλιν.

Μουσική τοῦ Δήμου, καλλωπιστικοί χῶροι, θεσπασιαναί δέν ὑπάρχουν εἰς τήν Ἄνω πόλιν. Δημόσιαι τελεταί, ἐθνικαί καί τοπικαί, ἑορταστικαί ἐκδηλώσεις, ἀπόκρεω κλπ., δέν γίνονται εἰς τήν Ἄνω πόλιν, τάς ἔχει ἐξ ὁλοκλήρου ἡ Κ. πόλις. Ἡ Κ. πόλις ἔχει Δημοτικόν Θέατρον, ἐνῶ ἡ Ἄνω πόλις ἔχει Καραγκιόζην!

Κατά τάς πλημμύρας τῶν χειμάρρων κινδυνεύει ἡ περιοχή τῆς Ἄνω πόλεως καί οὐδαμῶς ἡ Κ. πόλις, δι' ὅ καί οὐδόλως ἐνδιαφέρεται διά τήν ρύθμισιν τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος, πού διαρκῶς ἀπειλεῖ μέγα τμῆμα τῆς Ἄνω πόλεως.

Ἡ Κ. πόλις καθημερινῶς λαμβάνει διαστάσεις ἐξελίξεως της ἐνῶ ἡ Ἄνω πόλις διαρκῶς περιορίζεται, χάνει καί τά κεκτημένα, μαραίνεται. Γενικώτερον ἡ Κ. πόλις εἶναι πλουσία εἰς ὑλικάς ἀπολαύσεις καί εἰς εὐκολίαν ζωῆς, τά ὁποῖα δέν ἔχει ἡ ἄλλοτε ἀκμάζουσα Ἄνω πόλις, ἡ ὁποία ἐπί ἔτη συνεχῶς παρουσιάζει ζωήν ὄχι ἀμετακίνητον, ἀλλ' καταρρέουσαν.

Οἱ Ἀνωπολῖται ζοῦν τόν περισσότερον χρόνον εἰς τούς δρόμους καί τά κέντρα τῆς Κ. πόλεως, προσπαθοῦντες νά εὕρουν τούς ἀνθρώπους των καί νά τελειώσουν τάς ἐργασίας των. Ὥρας ὁδύνης κοί κατάρας δοκιμάζει ἡ μάνα τῆς Ἄνω πόλεως μέ τό ἄρρωστο της παιδί εἰς τήν ἀγκαλιά, ἀναμένουσα τήν σειράν της πρό τοῦ ἰατρείου τοῦ Ι.Κ.Α. τῆς Κ. πόλεως ἤ πρό τοῦ Δημαρχείου!

Ὅλα αὐτά κάνουν τόν κάτοικον τῆς Α. πόλεως νά νοιώθη κάποια τρομερά χαῶδη καί ἐπικίνδυνα διά τήν ζωήν του κενά, ὥστε νά αἰσθάνεται ἔρημος, ἀβοήθητος, καίτοι ζῇ ἀνάμεσα εἰς δεκάδας χιλιάδας ἀνθρώπων! Αὐτή ἡ ἐρημιά παγώνει τήν καρδιά τῶν κατοίκων τῆς Ἄνω πόλεως. Αἰσθάνονται τούς ἄλλους ἀδιαφόρους ἔναντί των. Κατήντησεν ἡ Ἄνω πόλις τό βάθρον τῆς ἀνυψώσεως καί διακρίσεως τῆς Κ. πόλεως, πρός τήν ὁποία προσφέρει διαρκῶς, χωρίς νά λαμβάνη οὐδέν!

Δι' ὅλα αὐτά ἡ ὀρφανή Α. πόλις πρέπει νά ἀνεξαρτοποιηθῆ. Εἶναι τοῦτο μία ἐπανάστασις εἰρηνική μέσα εἰς τήν σύγχρονον ἱστορίαν ζωῆς της καί δράσεως. Πιέζεται ἀπό τόν ἴδιον τόν ἑαυτόν της ν' ἀλλοιωθῆ ἡ ζωή της. Ἡ Α. πόλις δέν εἶναι δημιούργημα νέο — εἰσελθόντων εἰς αὐτήν χωρικῶν. Ἀποτελεῖται ἀπό γηγενεῖς Πατρινούς, πού εἶναι ἱκανοί νά ρυθμίσουν τά τοῦ οἴκου των καλλίτερον παντός ἄλλου καί ὡς ἐπιβάλλει ἡ ζωή μιᾶς μεγαλοπόλεως, ὡς εἰς τοιαύτην θά ἐξειχθῆ, διότι ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους της τήν διευκολύνει, ὡς καί ἡ συνεχής ἐγκατάστασις νέων κατοίκων της, καί χωρικῶν.

Ἡ Α. πόλις πιστεύει ὅτι ἡ Κ. πόλις της κλέπτει τήν ζωήν, ὅτι ἡ Κ. πόλις παρακάθηται εἰς τράπεζαν πλουσίαν, ἀνεχομένη νά τρέφεται ἡ ὀρφανή καί πτωχή Ἄνω πόλις μέ τά ψυχία πού πίπτουν ἀπό τήν πλουσίαν αὐτήν τράπεζαν τῆς Κ. πόλεως! Δι' ὅλα αὐτά ἐπιβάλλεται, ἴσως ὁ διχασμός τῶν Πατρῶν εἰς δύο πόλεις μέ ἰδίαν ἑκάστη τεπικήν αὐτοδιοίκησιν. Εἶναι, ἄλλως τε, συμφέρον καί τῆς Κ. πόλεως καί τῆς Ἄνω ὁ ἐπιδιωκόμενος αὐτός διχασμός των, μέ ἴδιον ἑκατέρα Δήμαρχον, ὡς ἔγινε καί εἰς ἄλλας περιοχάς τῆς Ἑλλάδος καί ἀνεγεννήθησαν.

Δι' ὅλα αὐτά εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων ὁ ζωντανός Σύλλογος Πνευματικῆς καί Καλλιτεχνικῆς Ἀναπτύξεως τῆς Ἄνω πόλεως Πατρῶν, διότι, ὑιοθετήσας, τήν πρότασίν μου περί συστάσεως, ἰδίου Δήμου Ἄνω πόλεως, ἀνέλαβε καί τήν πρωτοβουλίαν κινήσεως διά τοῦ μηνιαίου ὀργάνου του «Φωνή τῆς Ἄνω Πόλεως», τό ὁποῖον ἐπιβάλλεται νά πυκνώσουν πολλοί Ἀνωπολῖται, καί μή, ὡς συνδρομηταί διά τά ἴδια συμφέροντά των.

Μετά τιμῆς
ΔΗΜ. ΤΣΙΛΛΥΡΑΣ
Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΙ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τό σημείωμά μου περί Γεωργικῆς Σχολῆς καί Πατρῶν, (Νεολόγος 7—8—66) γραφέν ἐξ ἀφορμῆς βεβιασμένων, ἴσως, δηλώσεων τοῦ δημάρχου μας, προσεπάθησα νά ὑπομνήσω τήν σημασίαν τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως διά τήν γεωργίαν τῆς ἐποχῆς μας καί τήν σημασίαν τῆς γεωργικῆς ἐνδοχώρας διά τό μέλλον τῆς Πόλεως μέ τήν ἐλπίδα ὅτι προσφέρω κάποιο φρένο εἰς ὅσους, ἐκ καρναβαλικῆς ἐπιταχύνσεως, περιμένουν ἄμεσα οἱ κονομικά ὠφέλη καί δεκαρολογίαν ἀπό τήν ἐκπαίδευσιν.

Ἰδού ὅμως ὁ κατήφορος φαίνεται εἶναι μεγάλος καί τό φρένο μου ἐστάθη ἀνίσχυρο, διότι, ἕνας φίλος ὁ κ. Εὐάγγελος Ἀθανασίου δημοτικός σύμβουλος, ἀνέλαβε νά μοῦ ἀπαντήσῃ ὡς εἰδικός.

Ἐπειδή πρό 35ετίας ἔτυχε μέλος τοῦ Οἰκονομικοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς, προχωρεῖ μέ θάρρος εἰς τήν ἀπολογισμόν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καί ἐπιστημονικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Σχολῆς καί γράφει ὅτι:

α) «Προπολεμικές ἐφοίτων γεωπόνοι κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἐνῶ ἐπρόκειτο περί τῶν μοναδικῶν διά τήν ἐποχήν ἐκείνην Μέσων γεωπόνων οἱ ὁποῖοι ἄρχισαν, πολλοί δὲ συνεχίζουν ἀκόμη, τό ἔργον τῶν προοδευτικῶν ἐφαρμογῶν στήν ἀναπτυχθεῖσαν ἤδη γεωργίαν μας.

β) Ἀπό τήν ὅλην δρᾶσιν τῆς Σχολῆς ἐνεθυμήθη μόνον τά ἐλαιοκλαδεύματα καί τήν μελισσοκομίαν, ἴσως διότι ἐγνώριζε τούς δύο ἐκ τῶν τόσων τεχνιτῶν τῆς Σχολῆς Ῥάυ τόπουλον καί Σωτηρόπουλον. Τούτους μάλιστα θεωρεῖ καί ὡς εἰδικούς διδάξαντας. Ἐνεθυμήθη καί τήν διάθεσιν τῶν δενδρυλλίων, εἰς τούς ἀγρότας ἀλλά μετά τήν διάδοσιν τῶν φυτωρίων (ποιός νά τά διέδωσε ἄραγε;) γράφει ὅτι ἡ σχολή οὐδεμίαν προσέφερεν ὑπηρεσίαν.

γ) Ἀναφέρει κατόπιν ὅτι οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τήν σχολήν γεωπόνοι ἐζοῦσαν οἰκογενειακῶς σάν πασσάδες, ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι ἐλάχιστοι γεωπόνοι ἐδέχοντο καί δέχονται νά ὑπηρετήσουν εἰς γεωργικά ἱδρύματα, διότι μαζί μέ τήν ἐρημίαν ἔχουν καί τήν στέρησιν πολλῶν ἄλλων ἀποζημιώσεων.

Ὁ κ. Ἀθανασίου εἰς τό σημεῖον αὐτό κάμνει νῦξιν τῆς καρπώσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς σχολῆς, ἀντί ἐλαχίστης πληρωμῆς, δίδοντας ἔτσι εἰς τόν ἀναγνώστην καί τήν ὑπόνοιαν τῶν καταχρήσεων.

Δηλαδή, ὄχι μόνον θίγει τούς ἑκάστοτε διευθυντάς καί θά ἔπρεπε, ἄν τό πέρναμε στά σοβαρά, νά τοῦ ζητήσουμε ἀπο κατάστασιν, ἀλλά θετικαί τά ἐρωτήματα: ιΔατί δέν τά κατήγγειλε τότε ὁ κ. Ἀθανασίου; Ξέρει τίποτε συγκεκριμένον, ἤ συκοφαντεῖ ἅπαντας ἀρίστους διά δημαγωγικούς λόγους; Καί τί σημασίαν ἔχουν αὐτά διά τό ἐκπαιδευτικόν ἔργον τῆς Σχολῆς;

δ) Ὁ κ. Α. δέν μέ νομίζει ἀφελῆ νά πιστεύω ὅτι εἰς τήν σχολήν ἐγίνετο ἐπιστημονική μελέτη καί παρατηρήσεις. Βέβαια συστηματική ἔρευνα δέν γίνεται συνήθως στά ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα, ἀλλά οἱ ἔμπρακτες παρατηρήσεις καί ἡ ἄσκησις εἶναι τόσον ἐκτεταμένη ὥστε ἐβεβαιώθημεν ἤδη, ὅτι μόνον οἱ γεωπόνοι τῶν ἱδρυμάτων εἶναι κατηρτισμένοι καί πολύτιμοι πρακτικοί σύμβουλοι τοῦ ἀγρότου.

ε) Αὐτά πού γράφει ὁ κ. Α. ὅτι «αἱ ὑπηρεσίαι πρός τήν πόλιν τῶν ὑπαινισσομένων καρναβαλιστῶν εἶναι θετικώτεραι ἀπό ἐκείνας τῶν κυρίων (γεωπόνων) πού ἐπιχειρῆτε νά ὑπερασπίσετε καί νά δικαιολογήσητε μίαν ἀσχημίαν, γαντζωμένος ἀπό μίαν φράσιν τοῦ δημάρχου» εἶναι τούλάχιστον καταπληκτικά, διότι οὔτε κανένα κύριον προσεπάθησα νά δικαιολογήσω ἐφ' ὅσον δέν ἔθιξα τό ἐπεισόδιον (εἶναι ἄλλοι ἁρμόδιοι), οὔτε ἁπλοῦν ὑπαινιγμόν ἔκαμα διά τούς καρναβαλιστάς. Ἔγραψα σαφέστατα, χωρίς νά ἀμφισβητήσω τάς ἐμπορικάς ὑπηρεσίας των εἰς τήν πόλιν, ὅτι ἡ δεκαρολογία μερικῶν καρναβαλιστῶν εἶναι ἀδιανόητον νά ἐπεκτείνεται καί εἰς τά ἱδρύματα (σχολές καί Πανεπιστήμια). Ἡ Πάτρα δέν ἀποτελεῖται ἄλλωστε μόνον ἀπό ἐμπόρους καὶ καρναβαλιστάς πού ἔχουν μοναδικόν σκοπόν τό κυνήγι τῆς δραχμῆς.

Τέλος τά γραφόμενα εἰς τόθέ σα τοῦτο περί ἀδυναμιῶν καρναβαλικῶν καί κλαρινικῶν εἶναι ἀκατάληπτα, ὅπως εἶναι ἀκατάληπτος καί ὁ σκοπός τῆς ὅλης ἀπαντήσεως τοῦ κ. Ἀθανασίου. Ἄν μᾶς ἐξηγοῦσε τούλάχιστον τόν σκοπόν τοῦ δημοσιεύματός του;

Μετά τιμῆς
Ν. ΣΚΛΗΡΟΣ

ΑΣ ΤΑ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐδιάβασα εἰς μίαν ἐφημερίδα, τό κείμενον ἑνός ἀνωνύμου τίς οἶδε ἀναγώστου, περιγράφοντος τί τοῦ εἶπε δήθεν γνωστές του στέλεχος τῆς ΕΡΕ, χωρίς ὄνομα πάλιν ἐκ Τριταίας, καθώς ἤρχοντο μαζύ μέ τό λεωφορεῖον στήν πόλιν σχετικά μέ τήν πολιτικήν του τοποθέτησι μετά τήν 15) 7)65.

Ἀλλά μπορεῖ νά φαντασθῇ κανείς ὅτι ἕνας ἀγρίτης ἐψώνιζε, τόν πολιτικά κατηρτισμένο ἀστό ἀναγνώστην; Ἤ ὁ ἀστός αὐτός τοῦ πουλοῦσε ἀέρα γιά νά γελάσῃ τό λεωφορεῖον;

Θά ἔκανε καλύτερα ὅμως ἡ «ἐφημερίς» αὐτή ἄν ἔγραφε τί λέει κάποιος ὁδηγός ἐκδρομικοῦ πούλμαν πού ἐπεσκέφθη τούς σοσιαλιστικούς.. παραδείσους τῆς Βουλγαρίας, Οὐγγαρίας, Ρουμανίας καί Σερβίας. Τόν λένε Ἀγγελόπουλο καί εἶδε νά κυκλοφοροῦν στήν Σόφια τώρα τελευταία δέ τά 50 % τῶν κατοίκων μέ παπούτσια — γουρνοτσάρουχα — ἀπό ρόδες αὐτοκινήτων μέ ροῦχα ἀλλά ΟΥΝΡΑ μέ πρόσωπα χλωμά καί κατηφῆ ἀπέ τήν.., καλή ἀμειβή καί μέ μάτια ἀπλανῆ καί φοβισμένα λόγω τῆς.. Ἐλευθερίας. Εἶδε "Ελληνα καθηγητή μή ἐπαναπατρισθέντα πού διδάσκει ἐκεῖ μέ 1.500 δρχ μισθό διαμένοντα σέ ἕνα δωμάτιο μετά κουζίνας μέ τήν 4μελῆ οἰκογένειά του πού τοῦ ἔλεγε «Χίλιες φορές Τσαλδάδης καὶ Σοφούλης». Λέγει ἐπίσης ὅσοι ἐκδρομεῖς ἦσαν ἀριστερίζοντες ἐγύρισαν ντροπιασμένοι καί ἄλλαξοπιστισμένοι καί πῶς ἄν τό κράτος παραχωροῦσε τά εἰσιτήρια γιά ἐκεῖ εἰς ἀριστερούς γιά νά βλέπουν θά ἔσβυνε ὁ ἀριστερισμός.

Ἕνας ἄλλος παλαιός ἀριστερός, ἀρτεργάτης συμπολίτης, ἔλεγε πρός ὁμοϊδεάτας του εἰς ἕνα καφενεῖον στήν ὁμόνοια: «Πάψετε. Ὅλα ὅσα σᾶς λέγουν εἶναι ὅλα ψέμματα. Ἐγώ πῆγα 4—5 χρόνια καί εἶδα καί τά ἔζησα. Ἐκεῖ εἶναί «προσοχή καί ἀνάπαυσις.»

Ἄν Κυβέρνηση ἡ ἀριστερά πρῶτοι θά μετανοιώσετε σεῖς καί θά τήν καταριῶστε. Σεῖς θά κτυπᾶτε πρῶτοι τό κεφάλι σας.

Μετά τιμῆς
ΝΙΚ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

Νέο σύστημα ἐκπαιδεύσεως Πλήρης διδασκαλία, Θωμᾶ Μοραγκοῦ, Κολοκοτρώνη 16. τη) 40—48

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΡΜΕΝΙΑΚΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 50, ὄροφος 2
ΓΡΑΦΕΙΟΝ 3 6, ΤΗΛΕΦ. 71—906
(Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου)

Ἡ σημασία ἑνός μεγάλου γεγονότος

Η ΒΟΜΒΑ ΤΗΣ ΧΙΡΟΣΙΜΑ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΙΤΣΑ Δικηγόρου

Ἡ βόμβα τῆς Χιροσίμα, ἄνοιξε μια νεα εποχη στην ιστορια τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ φλόγες της εσβυσαν μια παλιά εποχή καί ἄρχισαν μια νεα. Θά μείνει ὁρόσημο στό χρονο. Ἕνας κοσμος νεος γεννήθηκε ἀπο τίς φλογες της. Ἡ ἀπειλή της ἐχει βαρυνη τις καρδιές μας. Δεν ὑπαρχει μέρα πού νά μήν ἀγρυπνησου με ἀπό τό φόβο της. Ἔγινε τό καθημερινό ἄγχος τοῦ απαταχοῦ ἀνθρώπου, εγινε ἡ καθημερινή ἀπειλή τῆς συντελειας τοῦ κόσμου. Ἀναλογιζομαστε τί μπορει νά γίνει με. καινούσπίθα πολέμου που ἀνάβει σέ ὁποιο μέρος τῆς γῆς. Περπατᾶμε στό χείλος του γκρεμου καί δεν ξέρουμε ἄν αὔριο θά φέξει πάλι ὁ ἥλιος. Στόν ἄνθρωπο μέ τίς χίλιες του ἀδυναμίες, τά πάθη καί τίς ἁμαρτίες του τοὔδωσαν στά χεριά μερικοί σοφοί του ἕνα ὅπλο πού μπορεῖ νά σημαίνει καί τό τέλος του. Οἱ 300 χιλιάδες πού χάθηκαν στή Χιροσίμα μέ μιά βόμβα τίς 6 Αὐγούστου τοῦ 45 μπαρεῖ νά γίνουν αὔριο ὅλος ὁ πλανήτης μας μέ μερικὲς σημερινές. Γιατί ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀνέβηκε τεχνικά, μπορεῖ νά ἐφεῦρε πολλά ἀλλά ἡ καρδιά του καὶ τό μυαλό του δέν ἄλλαξε. Ἐμεινε ὁ ἴδιος ὁ χίλιες φορὲς ζῶο καί μιά φορά ἄνθρωπος. Ὁ χίλιες φορὲς πνιγμένος μέσα στὰ πάθη καί στίς ἁμαρτίες του καί μιά φορά ὁδηγημένος ἀπό τήν λογική καί τήν ἀγνή καρδιά του. Τόσοι αἰῶνες πολιτισμοῦ